



KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3. Tel. /905/ 278-4116.

E-mail: mirko388@allstream.net

No.9-10, Vol.41., September-October--září-říjen 2007.



V. Fanderlik

Neuvěřitelné, ale pravdivé.. Když by žil, oslavil by 11. listopadu JUDr. Velen Fanderlik své 100. narozeniny. Do února 1948 byl starostou čs. skautů. Do exilu odešel na podzim téhož roku, cestou klatovských skautů. Po krátkém pobytu v Anglii vycestoval se svou manželkou Velenkou do Kanady a působil jako středoškolský profesor v Trailu, B.C. Stal se čestným občanem města. Nikdy nepřestal pracovat pro světový a československý skauting. Začal vydávat "Poupě" a "Stopu" a přednášel a psal pro noviny. Brněnští skauti ho poctili deskou na domě, kde bydlel. Nazvali ho vůdcem /to slovo neměl rád/, ale dodali: "Sloužil věrně své vlasti v každé době".



"Kanadské Listy" utrhly nenahraditelnou ztrátu.. Dne 26. srpna 2007 zemřel ve Valašském Meziříčí celoživotní skaut-junák a učitel Jiří Krumpholz-JACK. Byl místní rodák, ročník 1932. Spolupracoval s námi dlouho před rokem 1989. Náš snímek je z roku 1992, kdy vedl na 200 skautů a skautek během Pochodu dr. R. Plajnera Tesák-sv. Hostýn. Po mnoho let organizoval "junácký vlak" na Ivančenu. Byl členem Svojsíkova oddílu a až do nedávna se účastnil všech valašských Lesních škol. Po zásluze dostal několik vysokých vyznamenání.

RETIRED AFTER 20 YEARS SERVICE WITH UNITED STATES AIR FORCE

It is unbelievable that this man retired from US Airforce after 20 years of service. He completed 100 missions in Iraq and Afghanistan and was decorated many times. What is the connection with our community? He is Major Petr Hasal Klavik, grandson of legendary General Antonín Hasal-Nižborský /7.1.1893 Nová Huť pod Nižborem-22.4.1960 Washington, DC, USA/, who since 1940 was working closely with President E. Beneš in England. Major Klavik is now working as pilot for a private firm in N. Carolina. No doubt that the proudest person in the world is his mother, Milica Hasalová-Moravčík.



Tisková zpráva 21.9.2007

Mgr. Martin Mejstřík
senátor Parlamentu České republiky
člen Výboru pro vzdělání, vědu, kulturu, lidská práva a petice

Dopis evropského politika Görana Lindblada Senátu PČR

Viceprezident Parlamentního shromáždění Rady Evropy, poslanec švédského parlamentu Göran Lindblad zaslal českým senátorům a senátorkám dopis, ve kterém děkuje za podporu, kterou vloni Senát PČR poskytl usnesení Rady Evropy č. 1481 „Potřeba mezinárodního odsouzení zločinů totalitních komunistických režimů“ a ve kterém vyjadřuje Senátu uznání za opakovanou snahu zakázat propagaci komunistické ideologie v České republice.

„Jsme jediná postkomunistická země, která toleruje existenci přímého právního nástupce zločinné komunistické strany – KSČ. Jeho předseda byl ideovým spolupracovníkem komunistické státní bezpečnosti a nyní zastává post místopředsedy dolní komory parlamentu. Dopis viceprezidenta Parlamentního shromáždění Rady Evropy Görana Lindblada ukazuje, že si toho začíná všimnat i okolní svět. Jaký respekt si asi získáme u ostatních demokratických států, až se roku 2009 Česká republika chopí předsednictví Rady Evropské unie?“, ptá se senátor Mejstřík



Ostatky pianisty převezou do Brna

Brno/ Fanoušci jednoho z nejvýznamnějších českých pianistů Rudolfa Firkušného už brzy mohou položit květiny na jeho hrob: na brněnském Ústředním hřbitově desátého září. „Po usilovném snažení se podařilo záměr uložit ostatky Rudolfa Firkušného a jeho manželky podle jejich přání v Brně. Snažili se o to pozůstalí, Janáčková akademie muzických umění i magistrát,“ uvedl rektor Janáčkovy akademie muzických umění Václav Cejpek. Firkušný se narodil v Praze. Devět let trávající soudní spory o práva k loutkám Spejbla a Hurvínka definitivně skončily. Nejvyšší soud potvrdil dřívější rozsudky a rozhodl ve prospěch nynější ředitelky divadla S+H Heleny Štáchové. Městský úřad sociálních služeb v Plzni, který tvrdil, že je dědicem práv po profesorovi Skupovi, bude muset zaplatit veškeré soudní výlohy. Pajedlich. Když mu byly tři roky, přestěhoval se do Brna. Před začátkem druhé světové války odjel do Paříže, odtud po začátku války utekl do Spojených států.

V Olešnici přivítají rodáka, brigádního generála Škarvadu

Olešnice/ Vzácnou návštěvu přivítají zítra v Olešnici na Blanensku. Přijede totiž tamní rodák, brigádní generál Zdeněk Škarvada. Ten za druhé světové války létal u 310. československé stíhací peruté RAF. Lidé se s ním mohou setkat u příležitosti křtu knihy Josefa Havla Někdy se nevzdávat... Zastupitelstvo města cítí jako velkou poctu výběr Olešnice jako místa, kde proběhne křest knihy o osudech generála Zdeněka Škarvady,“ uvedl starosta Olešnice Zdeněk Peša. Akce začíná v šest hodin večer v sále kina. Na programu bude mimo křtu knihy promítání dokumentu o životě brigádního generála, který před několika lety natočila Česká televize. Olešnické pozdraví nejen sám Škarvada, ale i autor knihy Josef Havel. Chybět nebude autogramiáda a promítání filmu Tmavomodrý svět. (e)

Čím žije moje vlast



fejeton

JIŘÍ DĚDEČEK

Když jsem se vracel ze Senegalu, neprozřetelně jsem si namísto zahraničního tisku vzal v letadle české noviny. Je jedno které, ať by moje volba byla jakákoli, vždycky bych padl na totéž „prvořadě“ té-

ma: Muž jménem Paroubek má novou milenku, muž jménem Topolánek má dítě s nějakou poslankyní.

Byl to pro mne šok především poté, co jsem se v Dakaru rozloučil s německými přáteli z Centra pro potírání lepry a malárie na africkém kontinentu, co jsem alespoň na chvíli a z dálky poznal, co je v tomto světě opravdu důležité. Nebo si to aspoň myslím...

Pamatuji si, že tyhle věci se živě přetřásaly na gymnasiu – kdo se s kým rozešel, kdo

s kým zrovna chodí. Bylo to ale důležité především proto, abychom věděli (my, hyeny), kterým směrem se orientovat, kde právě kyne naděje na úspěch.

Při veškerých ambicích se nikdo z nás nedomníval, že informace je celostátně významná a zaslouží být publikována na prvních stranách.

Byl bych čekal cokoliv, když jsem listoval denním tiskem – vzbuřené city okolo stavby nové budovy Národní knihovny, kampaň ohledně amerického radaru, debatu k euthanasii, k udělení či neudělení řádu bratřím Maší-

nům, k reformě veřejných financí, konstruktivní hádka nad přímou volbou prezidenta, stud nad podivným ukončením vyšetřování kauzy Jiřího Čunka, vzal bych za vděk i dlouhodobými tématy, jako je úplné otevření archivů StB.

To všechno jsou věci, které mne jako občana České republiky opravdu zajímají, protože cítím, že mají dopad na můj život a na budoucnost mých dětí. Na rozdíl od konkubin dočasné zvoiených politiků.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček
Secretary of the Editorial Board
Jana Janečková-Bayerova.
Tel: 905 278 4116.
E-mail: mirko588@allstream.net

Články, objednávky, inseráty, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
„Kanadské Listy“, 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada \$ 20.00
USA \$ 28.00
Zahraničí, letovky \$ 30.00

Sdílění čtenářům v ČR: Dobrovolně
předplatné lze poslat na adresu:
Renata Kolářová, „Kanadské Listy“,
Máchova 472, 252 63 Roztoky u Prahy,
(tel. po 17 hod. 233 910 340 nebo
e-mail r.kolarova@centrum.cz)

Sdílění čtenářům na Slovensku:
Dobrovolně předplatné lze poslat poštovní
poukázkou typu „C“ nebo v hotovosti
na adresu:
Jaroslav Kašík, „Kanadské Listy“,
Kalitinskova 23, 917 01 Trnava.



V roce 1979 se v Torontě objevil jako exulant
brankář hokejového teamu Tesla Pardubice Jiří
Crha s paní a dvěma dětmi. Protože byl také
v čs. národním teamu, dostal nabídku klubu To-
ronto Maple Leafs. Po vzoru kamarádů, kteří ho
předesli, jeho první cesta vedla do Beneš Inn
na Eglinton Ave. W. v Torontě, kde rodinu uvítal
Petr Beneš. Vzpomínal, že jeho první hokejovou
„hvězdou“ byl Nedomanský, pak následovali tři



(905) 823-4844

Dr. George F. Zagal
Dr. Catherine A. Zagal
Dentists

1096 Feeley Court
Mississauga (Clarkson), Ontario L5J 4S5

bratři Šťastní a tucet dalších. Přišla
i krasobruslařka Jana Jiráková. Slibná
kariéra Jiřího Crhy neměla dlouhého
trvání: začala ho zlobit záda, léčba
nebyla úspěšná a jako aktivní hráč
musel skončit. Tvrdilo se, že se vrá-
til do záp. Německa, kde prodával spor-
tovní potřeby. Byl prý v tom úspěšný.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ



V Bronte, Ont. podniká Henry
Jelínek, Jr., bratr Oty Jelín-
ka, poradce české vlády.

VZPOMÍNKY STARÝCH KRAJANŮ



Když po první světové válce následoval mladý Krša řady jiných
a mimo své veničky v jižní Moravě - zanechal dočasně za sebou
mladou ženu s dvěma dětmi a - emigroval do Kanady.

Slíbil, že se dá pár dolarů dohromady - počle je rodině, aby ho
následovala.

A tak se stalo. Jednoho dne opravdu poslal peníze na cestu a
zvěstoval rodině že mimo pozemků ve vesnici Coaldale (u Lethbridge
v jižní Albertě) dostavěl právě skromnou chalupu a tak aby ihned přijeli.

Alberta je zdnlivě nekonečná prerie. Je to úrodný farmářský kraj.
Takřka u všech železničních zastávek jsou vysoké „elevátory“ do kterých
farmáři svažejí sklizené obilí a to se pak nakládá do vagonů podle
potřeby.

Mladý Krša očekával Márinku s dětmi po velice dlouhé cestě
na místní zastávce v Coaldale a při té příležitosti si řekl, že tam
zrovna odveze náklad obilí.

Když se tedy objevila jeho žena s dětmi, Honzík Krša se právě
vynořil ze vrat „elevátoru“. Márinka, která se nesmírně těšila na její
novou chalupu - zřetila rychle pohledem ten „elevátor“ a představitou
chalupy a její první slova k manželovi po tolika letech byla: Ty starý
trůbe! To se mohl stavět tak vysoký?

Bob Velvarský

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Nejnovější české bestsellery,
(Viewegh, Ulč, Kuras, Frybová, Lepátová, Mělová...)
politické, historické i romantické romány, dětské knihy, kuchyň,
detektivky i biografie... 100 různých CD (hudba, pohádky, milostné slovo), naučné i zábavné
CDROM, filmy na DVD, křivky, slovníky, učebnice, kalendáře 2005, CZ nálepky, karty,
hračky a další české věci

Vyžádejte si katalog slovenských knih!

Pozoruhodné novinky:

V. Michal: „Báječný rok /deník 2005/, 360 stran,
CA \$ 30. Václav Havel: „Prosím stručně“, 256
stran, CA \$ 33. Jan Drábek: „Hledání štěstí
u cizáků. Tyto knihy obohátí Vaši dovolenou!

Volejte, pište, mailujte, rádi se Vám budeme věnovat!

Navštivte naše webové stránky

www.czech-books.com

nebo volejte zdarma 1 877 287 1015

Lenka

Storzer

1652 Mountbatten Place, Victoria, BC-V8S 5J9.

Demisek, údajně pocházející z ČR, protestovala proti an. radaru v Brdech na
stránkách „Prague Post“. Žije ve Vancouveru, BC. --Hamiltonský V. Vostřez o-
slavil své 85. narozeniny. --Blanka Rohnová uvítala úvodní stránku našeho
min. čísla. Vycítila, že jsme z ní udělali „důležitou osobu“. --Na revma jsou
prý dobré léky Enbrel, Humira a Remicade. Problémy s prostatou prý léčí
houby. --Vzpomínka: dr. Karel Cvachovec zemřel tragicky v Miami, FL. 23.10.1982. 222-25th Ave. S7. No.
--Jistý p. Chlumský se v Montreálu střetuje do paní Aleny Martině, jež 6 let
úspěšně řídí tamní „Věstník“ a má podporu místní odborky ČSSK. --Petr Mikys-
ka se stal českým konsulem v Mexiku. --V Novém Městě
zemřel slovenský krajan Pavel Marták. Žil v Bramptonu. --Jaromír Navrátil z BC se sešel s přáteli v On-
táriu prvně po 50ti letech. --Vzpomínka: dr. Karel Je-
řábek zemřel v Torontě 15.1.1997. --Baťovec Jan Ho-
lub zemřel v Edmontonu, AB 1.7.2007. --„Nový Domov“
měl v roce 1979 hned 2 redaktory: J. Dočkalka a M. Ja-
nečka. Administraci vedl Pavel Skok. --Drahokourbilo-

vi z Edmontonu, AB
stále fandí „KL“.

--„Živa“ otiskla

studii prof. J. Rus-
ka „Tundra a bore-

ální lesy Kanady“.

--Zpěvák Paul An-

ka, rezident USA,

byl poctěn kan.

známkou. --Turisté

si stěžují, že kan.

pošty neprodávají

aerogramy. Proč nej-

sou nižší sazby na

knihy?



Své přátele zdraví
dr. Bohuslav Dérer,
1507, Calgary, AB T2S
3E9. Pošlete mu pohled.



Nedávno jsme se zmínili o českém fouskovi
a několik čtenářů se nás zeptalo, jak vy-
padají. majitelem tohoto „plemeníka“ byl Bob
Křavec. Foto je z 80. let minulého století.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA Na letošní 80.Pardubickou "juniorku" si přišel zahrát náruživý tenista, premiér Mirek Topolánek V exhibičním utkání nastoupil s C.Sukem proti dvojici Kaderka-Pála. Byl to vyrovnaný duel a v tie-breaku neuspěli. Mistrovství ČR sponzorovala firma Chládek a Tintěra s pomocí gen.ředitele Libora Josky.--V Pražském juniorském maratónu zvítězili žáci pardubického sportovního gymnázia a za odměnu dostali víkendový pobyt v Bruselu. V sídle Evropské komise se jich ujal eurokomisař Vladimír Špidla. Svěřil se jim, že na okraji Bruselu má oblíbený les, kam si chodívá zaběhat.--Výstava "Svoboda na dvou kolech" proběhla v brněnském Technickém muzeu. Měli tam přes 40 závodních motocyklů.--V Lanškrouně se konal VII.ročník Voříšskéjdy. Co se skrývá pod tímto názvem? Soutěž v louskání či pojídání ořechů na čas? Omyl! Jde o výstavu pejsků-voříšků, psů poznaných plerem s průkazem původu. Český fousek tam nebyl.-- Lenka Storzová/viz inzerát na str.2/ nabízí za \$18 "Revue Prostor-multikulturní kontrasty".--Botanikovi E.Hadačovi dovolili v r.1982 vydat knížku "Krajina a lidé". Propašoval do ní větu: "Sotva bychom mohli o našich tocích užít líčení uvedeného v Kosmově kronice české: "vody byly čistounké a k lidskému užívání zdravé". Jeho přátelé se obávají, že bude zavřen za prozrazení státního tajemství.--V roce 1941 vyšla v Praze kniha A.Tůmy "Postavy našeho motorismu", 348 stran. V úvodu jsou představeni 4 hlavní kapitáni průmyslu: F.Janeček-JAWA, V.Kabeš-AERO, Vítězslav Kunpera-let.továrna WALTER a J.Walter-továrna na ozubená kola a motory v Košířích.--Nová Havlova hra "Odcházení" bude uvedena v Divadle na Vinohradech. Vystoupí v ní Havlova manželka Dagmar a herec Jan Tříska.--Elegantní Jurkovičova vila v Brně byla otevřena veřejnosti.--Podle O.Tůmy by se Sověti v r.1968 bez tzv. zvacího dopisu Indry, Kapka, Koldera, Švestky a Biřáka neodvážili okupovat Československo.--Hořické trubičky a lomické suchary dostaly ochranné známky EU.--Zd.Procházka z Domažlic zachytil v zajímavé knize osudy 50ti zaniklých obcí a samot na Šumavě. Má 300 stran.--Koncem září proběhla ve St.Boleslavi tradiční Národní svatováclavská pouť. Náš dopisovatel Jiří Blažek se s manželkou zotavuje v termálu Podhajska, tzv.Mrtvé roře Slovenska.--V Brandýse stále vzpomínají na "Vlak svobody", který 11.9.1951 prorazil se 110ti cestujícími hraniční zátaras u Selbu. Tak se dostal ven skaut Karel Ruml. Existuje stále vodácké středisko Tortuga?--Senátor Mejstřík se domnívá, že se-verozáp.úsek obchvatu Prahy přijde blízko Řeže a bude otevřen veřejnosti v r.2013. Situaci pe-



Náš věrný čtenář Stanislav Říčanek z Holešova měl jako houbař štěstí: tyto "kusany" nasbíral při výstupu na Ivančenu..

Prolhaní pojišťováci

Někteří prodejci pojištění klientům lžou, aby je přiměli podepsat nevýhodné smlouvy. Jednou se zaštiťují Evropskou unií, jindy Českou asociací pojišťoven.

Česká asociace pojišťoven se začala zbavovat image šedivé organizace hájící zájmy pojišťoven. Poprvé varovala veřejnost před pojišťováký, kteří se snaží vytáhnout z klientů peníze pod falešnými záminkami. Ti nejdříve si totiž začali domlouvat schůzky s klienty s tím, že je pověřila právě Česká asociace pojišťoven, aby nahradili nevýhodné smlouvy novějšími.

„Česká asociace pojišťoven žádné oprávnění nikomu k prověřování pojišťovacích smluv nevýdávala, nevýdává ani vydávat nemůže“, ohradil se proti neetickým praktikám výkonný ředitel asociace Tomáš Síkora. Hlavní motivací je podle něj boj o provizi za klienta. „Zprostředkovatelé se takovým argumentem snaží navázat kontakt se zákazníkem, kterému posléze navrhnou výhodnější životní pojištění nebo jiný finanční produkt. Motivem tohoto jednání není prospěch klienta, ale získání nové provize za uzavření smlouvy.“

JAN MAJER, FINMAG.CZ

člivě studuje příslušná komise Evropské unie. --Pistole Jana Beneše měla perleťovou rukovět, asi podle vzoru gen.C.Pattona.--Mostecký archeolog PhDr.Jan Klápště, se stal univerzitním profesorem.--9.6.2007 zemřel JUDr. Dušan Novák, nar.13.6.1922 v Okříškách. V dubnu 1954 dostal za vlezradu a špionáž 25 let. Přezil Jáchymov a v r.1960 se vrátil ke své manželce a jediné dceři.--Historička A.Kulheimová soustavně za poslední rok dodávala všem krajským tiskovinám a TV stanicím ve světě materiál o všech podnicích v Uh. Hradišti, které letos navazovaly na 750.výročí založení tohoto kulturního centra.

NENECHTE ZA SEBE MLUVIT OSTATNÍ. VOLTE SAMI



CO JE NOVÉHO?

Nová pravidla pro identifikaci

- Abyste se mohli zaregistrovat k volbám, musíte pracovníkům voleb předložit průkaz totožnosti a doklad o místě pobytu.
- Když půjdete volit, budete požádáni o prokázání své totožnosti.

Chcete-li získat další informace o identifikaci, navštivte stránku www.elections.on.ca

Hlasování pro volební systém v referendu

Když půjdete volit, dostanete dva volební listky. Jeden je pro výběr kandidáta ve volbách. Druhý volební listek je pro výběr volebního systému v referendu. Volební listek pro referendum vypadá takto.

Which electoral system should Ontario use to elect members to the provincial legislature? Quel système électoral l'Ontario devrait-il utiliser pour élire les députés provinciaux à l'Assemblée législative?

The existing electoral system (First-Past-the-Post) L'actuel système électoral (système de la majorité relative)

The alternative electoral system proposed by the Citizens' Assembly (Mixed Member Proportional) L'autre système électoral proposé par l'Assemblée des citoyens (système de représentation proportionnelle mixte)

Další informace o referendu budou zveřejněny v září a říjnu. Zatím můžete další informace najít webové stránce www.yourbigdecision.ca

HODLÁTE USPOŘÁDAT REKLAMNÍ

KAMPAŇ O VOLBÁCH NEBO REFERENDU?

Měli byste znát pravidla pro tyto činnosti...

- dle zákona o financování voleb (Election Finances Act), www.elections.on.ca, a
- dle zákona o referendu pro volební systém (Electoral System Referendum Act), 2007, www.yourbigdecision.ca

Nebo nám zavolejte na číslo 1.888.668.8683, kde získáte další informace.

MOHU VOLIT?

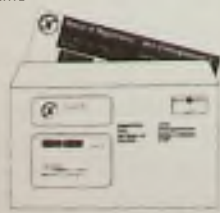
Abyste mohli volit:

- musí vám být 10. října nejméně 18 let; a
- musíte být občanem Kanady; a
- musíte mít bydliště v provincii Ontario; a
- musíte být uvedeni na seznamu voličů nebo být na seznam voličů zapsáni, když přijdete k volbám.

I když jste v posledních dvou letech nežili v provincii Ontario možná můžete volit. Zavolejte nám a vyžádejte si další informace.

JSEM NA SEZNAMU VOLIČŮ?

Pokud jste na seznamu voličů, měli byste do 21. září obdržet Oznámení o registraci (průkaz voliče). Vypadá takto



Když půjdete volit, vezměte si s sebou průkaz totožnosti a průkaz voliče. Uvedomte si prosím, že Oznámení o registraci nemůže sloužit jako způsob identifikace. Pokud nejsou informace na vašem průkazu voliče aktuální, spojte se s námi a dozvíte se, jak si je máte nechat opravit.

CO KDYŽ DO 21. ZÁŘÍ PRŮKAZ VOLIČE NEDOSTANU?

Nyní se můžete přesvědčit, zda je vaše jméno na seznamu voličů. Navštivte naše webové stránky a klikněte na odkaz Jsem na seznamu? Pokud neobdržíte průkaz voliče, vaše údaje možná nejsou aktuální nebo nejste na seznamu voličů. Můžete se nechat dopsat na seznam voličů nebo aktualizovat svoje údaje následujícími způsoby:

- V místní volební kanceláři agentury Elections Ontario. Neznáte-li adresu místní volební kanceláře agentury Elections Ontario, obraťte se na nás.
- Na místě pro představené hlasování v termínu od 22. září do 4. října nebo
- Ve volební místnosti v den voleb a referenda 10. října 2007.

Pro registraci k volbám musíte mít průkaz totožnosti a doklad o místě pobytu. Při volbě pak musíte předložit průkaz totožnosti.

MOHU VOLIT, I KDYŽ NEJSEM NA SEZNAMU VOLIČŮ?

Ano, pokud jste způsobilý volič. Když přijdete k volbám, budete muset být dopsaní na seznam voličů v daném místě a teprve potom dostanete volební listek. Nezapomeňte si vzít s sebou doklady, které prokazují vaši totožnost a místo pobytu.

MOHU VOLIT DŘÍVE?

Ano, v představeném hlasování. Kdy: V místní volební kanceláři agentury Elections Ontario – od soboty 22. září do čtvrtka 4. října (včetně)

UJISTĚTE SE, ŽE VÁŠ HLAS BUDE SLYŠEN. UVNITŘ NALEZNETE DŮLEŽITÉ INFORMACE.

Den voleb a referenda v provincii je ve středu 10. října 2007.

neděli) od 9 do 21 hodin. Na jiných obecních místech – od úterý 25. září do čtvrtka 4. října od 12 do 20 hodin.

Kde: Adresy míst pro představené hlasování ve vašem okolí naleznete v místním denním tisku nebo na zadní straně průkazu voliče.

KDE MÁM VOLIT 10. ŘÍJNA?

Ve volební místnosti, která vám byla přidělena na základě místa bydliště. Chcete-li najít svou volební místnost, podívejte se na zadní stranu průkazu voliče, navštivte naše webové stránky a klikněte na odkaz Kde mám volit? nebo nám zavolejte.

JAKOU POMOC MOHU ZÍSKAT?

Při volbě máte několik možností. Chcete-li získat další informace, kontaktujte nás.

Jazykové potřeby: Naše telefonické centrum vám může pomoci ve většině jazyků. Informace v mnoha jazycích můžete získat i na webové stránce www.elections.on.ca.

Pomoc tlumočnicka: Pokud byste mohli mít problémy při komunikaci s pracovníky voleb, můžete si s sebou k volbám přivést tlumočnicka, který vám pomůže porozumět volebnímu procesu.

Přístup pro osoby upoutané na invalidní křeslo: Všechny volební kanceláře a místa pro představené volby jsou přístupné voličům upoutaným na invalidní křeslo.

Voliči s handicapem: Chcete-li získat více informací o tom, co nabízíme voličům s handicapem, navštivte naše webové stránky nebo nám zavolejte.

WEBOVÉ STRÁNKY: WWW.ELECTIONS.ON.CA (VOLBY)
WWW.YOURBIGDECISION.CA (REFERENDUM)

BEZPLATNÁ LINKA: 1.888.668.8683



www.elections.on.ca | 1.888.ONT.VOTE

O LETCÍCH

Na Lojzu Šedivého se skutečně zapomnělo. To marně tvrdil různým "autoritám" Václav Doubek, který zůstal jeho přítelem až do konce; za války měl štěstí, ale nakonec ho "dostala" cukrovka. -- Na dotazy, co se stalo s archívem plk. Jana Klána, máme tuto částečnou odpověď: v červenci 1993 se z Prahy ozvala jeho vdova, Wendy Kent-Klánová, že v Tucsonu/Arizona/ prodala rodinný domek a všechno dala do skladu/storage/. Od té doby jsme se marně pokoušeli zjistit, zda paní Kentová žije a kde. -- V článku Jana Gazdika "Hrdi nové válečné nebe" jsou uvedeni tito čs. letci: Josef František /jeho polský velitel Witold Zyborski ho označil za největšího hrdinu Bitvy o V. Británii/, Karel Kuttelwascher, Alois Vašátko, Josef Ocelka a Ladislav Kadlec. -- Plk. Ing. Věroslav Odehnal nám z Dačic sdělil, že si dobře vede místní "Letecké muzeum V. Götha" pod vedením V. Kolomazníka a že s přáteli plánuje instalaci znaku 311. čs. RAF perutě na náhrobní desku plk. Jaromíra Grygara, který je pohřben na Ústředním hřbitově v Brně. -- Plk. Petr Majer, Nýdecká 1345, 739 95 Bystřice n. Olší, právě dokončil 2. díl své výjimečné knihy, kterou nazval "Česká republika-má vlast-můj domov". Shání nakladatele. Jinak ho mrzí, že ztratil kontakt s gen. M. Knorrem v New Yorku. -- Žije syn Leoše Anderleho v Kalifornii? Jeho manželka je roz. Niemayerová. -- Prof. Fr. Hanzlík slíbil dceři plk. Berounského, paní O. Stoupové, že zjistí, kdo "zapomněl" registrační kartky čs. dobrovolníků na "Burbonce" v Paříži v červnu r. 1940. I když Gestapo mohlo mít i jiné materiály, přece jen zatýkalo prokazatelně některé rodinné příslušníky čs. dobrovolníků podle "pařížského" seznamu a internovalo je ve Svatobořicích. -- Na návrh Svazu letců ČR se gen. Miroslav Štandera stal čestným občanem Plzně. Této cti se dožili před ním Luboš Hruška, Miroslav Horníček a Jiří Suchý. Brig. generál M. Štandera se narodil 5. října 1918 v Dobrušce, ale po mnoho let byl aktivní v aeroklubech v okolí Plzně: v Letkově a v Pláskách. -- Angl. manželka Josefa Brykse stále bojuje o vdovský důchod, i když nikdy neztratila české občanství. /Josef Bryks zahrnul ve vězení vinou KSČ v roce 1957./ -- Plk. Hugo Mellion byl se 7mi legioři na gala recepci v Londýně, na velvyslanectví Slovenské republiky. Před tím byl na Univerzitě obrany v Brně, kde studijní skupina 22-3 LTR/2005-2008/ dostala čestný název "Skupina Plk. Melliona". V projevu se zmínil, že byl u 311. perutě písařem/scribler/. -- Oslava 10. výročí založení Muzea a 14. mezinárodní setkání let. veteránů: vše proběhlo v Kovářské 15. 9. 2007. Duší podniků byl ing. Jan Zlatarský, PhD v tandemu se starostkou obce A. Kepičovou. -- J. Popelka si posteskl: "Mám krabici plnou fotografií, ke kterým už mně nikdo neřekne jména; už se není koho zptat". -- Jiří Rajlich píše biografii o E. Prochalovi. Poslali jsme mu adresu jeho dcery v Kalifornii a následují kopie všeho, co máme. -- Člověk Michal Štancel Dvořákova 65, 273 71 Zlonice/ nám poslal CT ze setkání let. veteránů ve Slaném. -- Severočeský let. archív/ UL. Čsl. armády 528/27, 418 Ol. Bílina/ vede úspěšně npor. V. Vadlejš. -- Krásný pohled Prahy nám poslala pí. Dobromila Urubová. Poznala svého manžela na fotografii s gen. Stanovským. -- Památník 39ti čs. letcům, kteří přišli o život při operacích z letiště v Tainu, odhalil jejich válečný kamarád William Kauders, 97, z USA, za přítomnosti plk. Poláka a vzácných hostů. /V Tainu je pochován i W. Hnilčík z Batawy./ -- J. Novák-Tkanička z Newcastle, NSW se stal čestným občanem Benátek n. Jizerou. Zprávu nám poslal J. "Pytlák" Říha. -- V Luhačovicích se léčí S. Velek, Port Lucy, FL, ročník 1926. V RAF nebyl. -- Když český ambasádor K. Pazourek navštívil plk. L. Světlíka, byl u toho také Mirek Pištora, předseda ČS-klubu v Aucklandu, NZ a další 3 nestoři klubu. -- Máme 2 čísla elegantního žurnálu legionářských tradic "Kaleidoskop" z r. 2006. Snad stále platná adresa je: Box 13, Kafkova 19, 160 41 Praha 6. Zaujal nás n. j. článek Ivety Irvingové "Taxmen Club". -- Gen. V. Nedvěd, MBE, DFC, zijící v Austrálii, oslavil 27.3 své 90. narozeniny. -- Vyšla zajímavá kniha Jana Ríenera "Pojovník-vždy proti proudu", 150 stran. Řídil se vždy heslem své babičky: "Vždycky vesluj proti proudu". Narodil se 26. 5. 1920 z českých rodičů v Hamburku. -- W/C John Gellner, C1, DFC, CD, DL, D4S, zemřel 27. 4. 2001 v Boltonu ve věku 94 let a je pochován v Caledon East Public Cemetery. -- Potvrzeno, že v Anglii zemřeli: S/L Ant. Hruška a J. Desrond-Ilkulecký. -- B. Jiřová, 77, má problémy se zdravím, ale drží se. -- Viktor Krcha sloužil u 138. perutě a jeho základní data jsou: 22. 7. 1914-10. 12. 1942. Byl skautem. --

ZAPOMENUTÝ HRDINA



Plk. Alois Šedivý, AFC, DFC.

25. 5. 1915 Hlinsko u Chrudimě
16. 9. 1990 Adelaide, South Australia.

Pilot bombardéru Alois Šedivý (*25. 5. 1915) byl výjimečný hned v několika směrech. V roce 1940 zakládal 311. československou bombardovací perut RAF. V říjnu 1944 potopil se čtyřmotorovým liberátorem německou ponorku. Byl to svým způsobem zázrak, že zůstal po 40ti náletech na německé přístavy a zbrojovky stále naživu.

Ve službách třicetiletý došel z četaře na majora. Od řadového pilota až po velitele letky. Obdržel nejvyšší britské řády.

Šedivý přežil čtyřicet nočních bombardovacích náletů na Německo, ač měl mnohokrát namále. Například 12. února 1941 se vracel z náletu s těžce poškozeným levým křídlem svého wellingtonu a s trupem, od nějž odlétaly kusy konstrukce. Nouzové přistání osádka přežila, z letounu zbyl jen šrot.

Po přeskolení na nové letouny Liberator absolvoval Šedivý dalších 39 operací se čtyřmi útoky na nepřátelské ponorky, i když jako veterán už bojovat nemusel.

Jednu z nejtěžších zkoušek prodělal v březnu 1944, když zaútočil na japonskou ponorku. Doprovázely ji německé torpédoborce, torpédové čluny, ale i dálkové stíhací letouny. Nehledě na hustou křižovou palbu Šedivý útočil raketami i hlubinnými pumami. Vrátil se s roztrhaným trupem, křídlem i vysazeným třetím motorem.

Radotelegrafista Emlí Mikulanka vzpomíná: „Uháněl jsme nízkou nad hladinou s junkersy v patách. Dotáhli jsme to přece jen domů: v navigační kabině vybuchl granát, celou cestu jsme se obžovaly a nakonec šťastně přistáli bez podvozku.“

Podruhé z vlastní Šedivý utikal po komunistickém převratu. Opět vstoupil do RAF, kde sloužil až do roku 1965. Alois Šedivý zemřel 16. 9. 1990 v Austrálii. V době, kdy se na bývalé západní letce začínalo v Československu opět pohlížet jako na hrdiny. Mnozí byli vyznamenáni a prakticky všichni – včetně těch, kteří se toho nedožili – byli povýšeni. Mnozí na generály. Jen na Šedivého se zapomnělo.



Unikátní fotografie 2. nejlepšího nočního stíhače v RAF za války, npor. Karla Kuttelwaschera s G/C Orlebarem, nejspíš v roce 1940. "Kut" v té době létal v tandemu s velitelem 1. RAF perutě a měl na svém kontě 18 sestřelených nepřátelských letadel. /Životní data K.K.: narodil se ve Sv. Kříži u Havl. Brodu 23. 9. 1916, zemřel po srdečním záchvatu během dovolené ve Walesu 17. 8. 1959./



Brněnský Jaroslav Popelka se z úcty k našim RAF letcům stal nejen sběratelem válečných fotografií, ale i modelářem. Na snímku s modelem Spifiru, MK IX, ze sestavy 310. perutě. Na stroji s tímto označením létal F/Lt. F. Trejtnar. Model má měřítko 1:7,2. V jeho práci pokračuje jeho syn.



Kdesi v Anglii, datum chybí: zleva-Plk. F. Malý, jeho angl. manželka Joan/oba zemřeli a jsou pohřbeni v Mississauze/ a anglická paní Raymunda Pědy. Unikátní fotografie.

Jan Anderle/22. 12. 1900-12. 12. 1982 Mulhouse, Francie/byl jedním z pionýrů čs. letectví. Létal v mezinárodních soutěžích, na př. v r. 1949 vyhrál soutěž v Anglii na stroji AERO 45. Vycvičil v létání stovky čs. pilotů. Snímek je z Ranné u Loun, kde se věnoval plachtění s V. Hodkem. Janův bratr Leoš Anderle byl jedním z nejodvážnějších čs. válečných letců a sloužil u 138. angl. perutě pro vysazování agentů v týlu nepříteli. Dne 10. 12. 1942 pilotoval nad Středomořím Halifax s agenty pro Jugoslávii a Němci osamělý stroj sestřelili. Nikdo nepřežil. Jan a Leoš byli výjimeční muži. MJ



O VOJÁČÍCH

V "MfDnes" se 20.8.objevil článek "Rozkaz: Vy-svobodit Dubčeka". Autorem byl Jan Gazdík, který získal nové informace o plánu 80ti výsadkářů 7. pluku zvláštního určení pod velením dosud žijícího Jiřího Dufky v srpnu r.1968 osvobodit ze sovětského zajetí Alexandra Dubčeka. Útvar byl v Holešově a původní příkaz k akci vyšel od tehdejšího šéfa čs.rozvědky J.Vinklera. 80 vybraných mužů bylo ukryto v Hostýnských horách a bylo odhodláno jít do akce proti Sovětům, pokud Dubček byl na čs.půdě nebo v Polsku. Když se zjistilo, že Dubček byl v Moskvě, plán byl zrušen. Podle badatele M.Macáka okupanti zuřili, zvláště když se dověděli, že holešovický 7.výsadkový pluk měl spojení s útvary rozvědky na Zbirohu a v Litoměřicích. Pluk byl s cejchem "kontrarevoluční" rozprášen a jeho příslušníci posláni do Prostějova k převýchově. V článku je citován dnešní velitel útvaru speciálních sil v Prostějově plk.Milan Kovanda: "Skláním se před nimi. Při okupaci Československa se drželi přísahy-bránit zemi". V článku byla také zmínka o málo známém masakru v Prostějově v srpnu 1968: podle P.Čejky /očího svědka/ "kolona Sovětů v centru města zabloudila, když jeden z nich nechtěně vystřelil do vzduchu. Možná že z nervozity. Hned na to se ale rozpoutalo peklo. Ti Kazaši začali střílet ze všech stran. A páliili po všem, co se hnulo. A výsledek? Čtyři mrtví civilisté a osm těžce zraněných". --Malá oprava: hrdina boje o Čs.rozhlas v Praze v květnu 1945, p.Václav Šafr z Roztok u Prahy, se narodil 25.7.1920, nikoliv 27. --Na západě byli A.Huppert a C.Bardach. Kde jsou dnes? --Podle V.Janíka /Na Stezce 2123, 100 00 Praha 10/ byla za totality Hanspaulka středem aktivit týkajících se tzv.chodců, kteří byli s úkoly posíláni do zahraničí. --Kpt.Lotar Stuchlý zemřel v Austrálii v r.2002. --Za \$5 se můžete stát členem "Czechoslovak Government in Exile Research Society". Adresa: Dr.K.C.Smith, Bury Cottage, Pednor Rd., Chesham, Bucks. HP5 2JU, England. Doporučujeme. --Major Jan Pícka se narodil 12.4.1909 v Chocebuži u Mělníka a zemřel 9.7.1970 v Melbourne v Austrálii. --24.8. zemřel na N.Zélandě Antonín /Tony/ Javorský, nar.v B.Štiavnici 29.3.1921. Sloužil v Anglii a v Dunkirku. --V ČR vyšla celá řada článků k 90.výročí bitvy u Zborova. Cere-monie v Polsku se účastnil m.j. také český premiér M.Topolánek. --Trojice V.Vondrášek, S.Chrastil a M.Markel sestavila dokumentární knihu "Vojenská akademie v Brně", 208 stran. Obsahuje stovky neznámých unikátních fotografií. Od 14.4.2004 se škola jmenuje Univerzita obrany. Rektorem je brig.generál prof.ing.Rudolf Urban, CSc. --Víc než polovina obětí nacistického násilí v okrese Pardubice v letech 1938 až do roku 1946, jsou občané židovské víry. Autor F.



Ad noc studijní skupina, která se nedávno zabývala v Mississauze studiem vojenských archivů, které od roku 1951 nasbíral vydavatel "Kanadských Listů". Zleva: profesor František Hanzlík z Univerzity obrany v Brně, profesor Karel Konečný z Olomouce, plk. Tibor Gregor, plk. František Vilím-Winternitz a Assoc.profesor Václav Vondráček z Brna, který měl za úkol studovat činnost "české vojenské emigrace" směřující k obnovení demokracie v Československu po únoru 1948. Malá studie na toto téma vyjde v "K" později. Vyjimečný materiál si odvezl prof.Hanzlík: původní rukopis knihy JUDr.Rastislava Vánaly, který v roce 1949 obhajoval před komunistickým soudem generála H.Píky. Tento rukopis o 300 stranách se v polovině 80.let /tedy před změnou v r.1989/ dostal do Kanady, do rukou JUDr.Oldřicha Maláče; po jeho odchodu na věčnost putoval od jeho vdovy do rukou Jiřího Beneše. Po jeho smrti rukopis předal jeho syn do Janečkova archivu. Profesor Hanzlík neztímá zjistit, že rukopis "není stejný jako obsah publikace K.Richtera a A.Benčíka"/nazvané "Vražda jménem republiky" z r.2006/ a vyslovil naději, že Min.obrany vydá knihu k 60.výročí justiční vraždy gen.Píky. Navíc doufá, že vydání spojí s vědeckou konferencí, ve spolupráci s pplk.Stehlíkem z Vojenského historického ústavu v Praze. Profesor K.Konečný prostudoval všechny dokumenty, o které se zajímal, navíc se dověděl víc o Antonínu Daičaroví z Rovenska a kontaktoval jeho syna. Ani on neletěl domů s prázdnou: odvezl si 87 čísel anglické historické revue "After the Battle", do které dopisoval i vydavatel t.l. Komentáře obou místních čs.válečných legionářů byly se zájmem vyslechnuty a řádně zaznamenány. Spokojení byli všichni.



Poručík čs. armády Jaroslav Křivák /nar.13.4.1920 v Ostrožské Lhotě/založil v Montreálu v roce 1950 "Československou službu" a našel spolupráci kan. armáde. Se souhlasem gen.V.Vlčka označil skupinu asi 20ti přátel jako Oddíl dobrovolné služby gen.Vlčka. V roce 1985 přesídlil na Floridu a usadil se v Surfside. Koncem 80.let stopa po něm zmizela. Kdo o něm něco ví?



Západní Německo během studené války:

Kapitán Karel Černý velel od 4.února 1952 čs.vojenským jednotkám v rámci americké armády. Měly postupně kolem 10.000 mužů. Byli z různých krajů republiky a prošli tvrdým výcvikem. Byli to de facto budoucí výsadkáři v týlu nepřítele.

Navenek byly útvary označeny jako "Labor Service Guard". Karel Černý byl během 2.světové války jako major pobočníkem pplk.H.Píky.

Dosoudil si zasloužit uznání. Po prvé uveřejnil také jména vlastenců, kteří padli během povstání v Holiciích. --D.Vávra, 387 19 Čestice čp.168, pracuje na seznamu lidí okresu Strakonice, kteří bojovali na západní frontě. Bude mít 2 části: pozemní a leteckou. --I.Procházka, Ivronska 662/97, 160 00 Praha-Vokovice, zjišťuje všechno o čs.lékařích, kteří sloužili u Spojenců za 2.světové války. Pomáhá mu MUDr.V.Macharáček ve Zlíně a MUDr.J.Lintner v Anglii. Seznam má zatím 143 jmen. Napsal nám, že byl překvapen vysokou úrovní nedávné výstavy ve Voj.hist.ústavu o spisovateli R.Meškovi, kterou sestavili T.Jakl a Z.Polčák. Jiná výstava o R.Meškovi byla také v Památníku národního písemnictví. --V St.Lambertu/Que./žije Hugo H.Langshur.

Sověti by uvítali ozbrojený odpor

Praha (gag) - Měla armáda v srpnu 1968 s okupujícími vojsky Varšavské smlouvy bojovat? Anebo bylo na konci dobře, že zůstala, nehledě na úvahy o ozbrojeném odporu, v kasárnách?

Historik Antonín Benčík, jenž po roce 1989 působil ve vládní komisi pro analýzu let 1968 až 1970, si odvahy vojáků zvažujících obranu republiky váží, ale nedává jakémukoliv boji v plánech tehdejší československé armády žádné šance.

"Sověti vyložené čekali na důkazy o kontrarevoluci i o rozkládajících se ozbrojených silách v Československu. Pokud by jim naše armáda v podobě ozbrojeného odporu tyto důkazy nabídla, Moskva by ho krvavě potlačila. Nezapomínejme na ohromující přesilu armád pěti států Varšavské smlouvy," říká Benčík.

Historik navíc připomíná nepřítel známý schizofrenní fakt: zatímco armádní jednotky podporovaly politické i ekonomické reformy pražského jara 1968, nelze to říci o velení vojska v čele s ministrem obrany Mariem Dzúrem. "Dubček sice Dzúra vytáhl nahoru, když ale generál pochopil, že jeho chleboudárcem není po okupaci Dubček, ale sovětský ministr Grečko, rychle obrátil."

V armádě převládaly reformní názory podle Benčíka ještě v roce 1969, třebaže se některé její jednotky podílely na potlačení srpnových demonstrací. Pak prý však přišly z Moskvy silné výhrůžky a rozkazy, které spustily rozsáhlé čistky, při nichž bylo z vojska vyhozeno 6000 důstojníků a praporčíků.

Z ruských archivů vyplývá, že Sovětský svaz považoval Československo za svůj strategický bod ve střední Evropě, jehož ztráta by anulovala výsledky druhé světové války.



Bystrice n.Olší, červenec 2007: zleva-paní Shelley Nováková, plk.Josef Novák a novinářka Adéla Majerová /dcera plk.Petra Majera/. Manželé Novákoví žijí v Ramsbottomu v Anglii. Ve spolupráci s místním Rotary klubem pomáhají nezištně dětskému domovu "Domino" v Plzni a postiženým dětem z klubu "Korálky" v Rokycanech. Příklad válečného hrdiny hodný následování.

Ještě k registračním kartám čs.dobrovolníků, kterých se v r.1940 v Paříži zmocnili nacisté: našli jsme v archivu npor.děl.Jana Fráni text z 20.8.1968, kterým reagoval na článek v "Práci", č.207/68 takto:

"Děla to pro ně skutečná jeskyně Ali-Babova. Kartotéka obsahovala s úřední důsledností všechny podrobnosti o dobrovolnících, včetně jeho bývalého bydliště v Protektorátu, jména rodičů, jméno matky za svobodna a koho uvědomit v případě smrti." Gestapo získalo i informace, které jim pomohly při zatčení a usvědčení agenta A-54 a gen.A.Eliáše.

O PARAŠUTISTECH

Revue „Kaleidoskop“ přinesla hodnotný rozhovor s ing.Čestmírem Šikolou pod názvem „Drama v temotách“. Obsahuje také informaci, že z 86ti vysazených mužů, přesně 41 jich v akcích zahynulo. Další podlehli tlaku nepřátelského prostředí a začali spolupracovat s Gestapem; všichni 4 za svou zradu zaplatili životem. Článek sestavený Jiřím Fialou obsahuje nové informace o parašutistické CLAY-EVA a celou řadu nových a dosud neznámých fotografií. Skupina A.Bartoš, Č.Šikola a J.Štokman se dočkala konce války v Nechorách u Prušánky na Hodonínsku, kde každá chalupa má vinný sklep. Jediná chyba: 2 fotografie byly chybně zaměněny. Čestmír žije na Malé Skále v České raji. Byl jedním z nejzajímavějších řečníků během setkání v Le-



Před nedávnem nás pozorný čtenář této stránky upozornil, že Jaroslav a Věra Šperloví se brali v Praze v r. 1946. Měli krásné manželství a slušelo jim to. To dokazuje i obrázek ze října 1993. Jaroslav se zasloužil o vydání knihy Jiřího Šolce „Bylo málo mužů“, 346 stran, která vyšla v roce 1990 ve Východočeských tiskárnách, v zá-
vode v Havlíčkově Brodě.

žákách. -- „Nebyla to zbytečná oběť“ řekl novinářům v Třeboni žijící Ján Bačík, který měl v Anglii parašutistický výcvik, ale pro těžké zranění při nočním výcviku shozen nebyl. V článku podepsaném J.Peliškem je citován E. Stehlík z VJÚ: „Západní mocnosti reagovaly po zlikvidování Heydricha na následný teror tím, že do několika měsíců odstoupily od mnichovské dohody, což umožnilo poválečnou obnovu ČSR v jeho původních hranicích“. Až na tu nešťastnou Podkarpatskou Rus. -- 22.8.2007 byla na Nové radnici v Ostravě náměstkem primátora V. Mynářem slavnostně pokřtěna kniha V.Kolesy a J.Břečky „Robert Matula-parašutista skupiny WOLFRAM“. Symbolicky byl ve svém domě v Chemainus, BC, přítomen nk.v.v. Robert Matula s dalším autorem knihy dr.Janem Klinkou. V.Mynář se zrušil, že se s Robertem sešel v Kanadě a že to je chlap jako křemen. R.Matula pozdravil přítomné osobní zdravicí, která byla natočena v Kanadě. -- V Berlíně zemřel gestapák H.Barth, 86, který se aktivně účastnil popravy čs.vlastenců v Pardubicích a v Lubech u Klatov. -- Jeden náš čtenář v ČR komentoval film o skupině SILVER A slovy: „Ve filmu se musí buď střilet nebo šukat, u toho SILVERU je prý obojí“. -- Historik V.Kural poukázal na fakt, že Rusové, Poláci, Řekové a Jugoslávci měli za války celou řadu „Lidic“, ale světovým pojmem a symbolem se staly právě české Lidice, protože se Němci k vyhlazení obce veřejně přihlásili. -- Pardubický historik Č.L.PhDr.Jiří Kotyk se účastnil odhalení pamětní busty A.Bartoše v parku vedle nové radnice v Sezenicích. Vyslovil lítost nad tím, že se odhalení nedožil učitel Karel Gottwald, který toho tolik vykonal pro Bartošovu památku. -- Vyšel článek I.Steinerja a M.Vostatka „Smrt R.Heydricha pohledem patologa“. V publikaci hradecké lékařské fakulty.

Radista skupiny POTASH se odmlčel...

Je to teprve krátká doba, kdy jsme mohli patřičně ocenit hrdinství čs. vojáků, bojujících za 2. sv. války na Západě. Uznání došli i ti, kteří bezesporu patřili k nejstatečnějším -- parašutistům. Některé z nich můžeme každoročně 18.6. potkat při pietním aktu u pravoslavného kostela Cyrila a Metoděje v Praze; postarší pány s charakteristickým odznakem padáku na klopě saka. Josef Vrbka-Machovský se nikdy neúčastnil podobných setkání. V klidu a ústraní lesní hájovny v Nejdku žil dlouhá léta v dobrovolné samostatné bývalý člen zpravodajské výsadkové skupiny POTASH. Jeho památce věnuji následující řádky.

Josef Machovský se narodil 30.9.1917 v Gřešlově Mýte, okr.Znojmo. S rodiči a bratrem bydlel od mala v Podivíně, kde také vychodil obecnou školu. Po studiích na břeclavském gymnáziu odešel v roce 1937 dobrovolně do armády. Mnichov a rozbití republiky ho zastihl u 111. dělu v Košicích. Po návratu pracoval naplňoval s kamarády L.Zapletalem a Fr.Pavelkou (oba později byli také parašutisté) úřek k naší zahraniční armádě ve Francii. Podílel se mu to „jižní“ cestou přes Maďarsko, Jugoslávii, Turecko a Beirut. Josef Machovský byl přidělen k dělostřelecké baterii, ale do bojů již nezasáhl, protože se zanedlouho zhroutil fronta a Francie 21.6.1940 kapitulovala. Tak jako mnoha ostatním, i Machovskému se podařilo odpoutat do Velké Británie. Opět šel k dělostřelcovu a to ke 2. baterii v Moreton Morrell. S vynikajícím prospěchem absolvoval školu pro záložní důstojníky v Moreton Paddox a na jaře 1942 se spolu se svým kamarádem z baterie Fr.Vrbkou hlásili do parakusů. Přijali pouze Vrbku. Až po urgenci na londýnském ministerstvu národní obrany se do kursu dostal i on, se svým přítelem se však již ve stejné skupině nesešel (jak to měli naplňováno). To mu ovšem zachránilo život, protože Fr.Vrbka, člen výsadky BRON-SE, zahynul poté, co byl letoun s jeho skupinou (a dalšími výsadkami BRIDUN) sestřelen protiletadlovou obranou nepřítelů poblíž Mnichova 15.3.1943 při návratu z nepodařeného seskoku.

Na své vlastní nasazení musel Josef Machovský čekat až do května 1944. Jako radiotelegrafista byl zařazen k parašutistické POTASH (spolu s npor. J.Bartejsem, rtm. O.Peleem a rtm. S.Zuvačem) a s ní seskočil v noci ze 4. na 5.6.1944 v prostoru obce Ostrata u Slušovic. Parašutisté neměli od počátku štěstí, již ti 5. byli vinou domácího zrádce rozprášení gestapem a jako celek se do konce války již nesešli. Josef Machovský zůstal na úřku s velitelem skupiny npor. Bartejsem a v následujících týdnech se jejich život proměnil v život psanců. Přespávali v lesích, když se někde pokusili poprosit o potraviny nebo nocleh, byli věšinou odmítnuti. Až začátkem června se jim podařilo uchyt v Dolním Němci u dobrého vlastence. Po zotavení začali rozvíjet další činnost. Hledání nových kontaktů přivedlo Josefa Machovského až do Podivína, kde chvilu nějaký čas zůstal. Aby nevystavoval své příbuzné nebezpečí, ukrýval se v zemlance. Pobyt ve vlhkém prostředí se brzy projevil na jeho zdraví. Onemocněl těžkým zápalem plic a pohrudnic a několik týdnů se potácel mezi životem

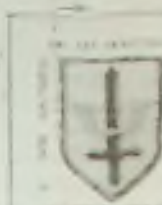
a smrtí. Ošetřoval ho pouze srýc A.Příbyl. Měsíce trvalo, než byl Josef Machovský schopen pohybu. 15.4.1945 osvobodila Podivín Rudá armáda. Večer téhož dne Machovského zadržely orgány NKVD, byl označen za „anglického špióna“ (!) a uvržen do sběrného lábora mezi zajaté vlasovce a německé vojáky. Zbytek dubna a celý květen pek putoval z jednoho tábora do druhého, aniž by se dočkal ze sovětské strany vysvětlení. Nakonec měl štěstí a byl propuštěn. V červnu 1945 se pak konečně mohl hlásit v Praze na ministerstvu národní obrany, kde už ho měli za nezvěstného. V roce 1946 si na památku svého padlého kamaráda změnil příjmení na Vrbka-Machovský. V armádě zůstal nadále, v roce 1947 měl funkci náčelníka štábu 71. výsadkové divize. Po únoru 1948 raději z armády na vlastní žádost odešel, ale vlna perzekucí vůči vojákům západní fronty se nevyhnula ani jemu. K 11.1.1950 mu byla odňata hodnost kapitána a všechna vyznamenání. Několik měsíců musel pracovat v ostravských uhelných dolech, potom na Sázavě ve sklárnách Kavalír. V lednu 1952 byl na základě falešného obvinění zatčen a 4 měsíce držen ve vazbě. Po propuštění se vrátil do sklárny, před odchodem do důchodu ještě působil ve Frutě Podivín a v Lednici.

V roce 1968 přivítal rodici se společenskou změnou a také se naposledy veřejně angažoval. Srpnová agrese mu však sebrala veškeré naděje. Josef Vrbka-Machovský emigroval -- podruhé v životě -- a sjedil mnoho zemí světa, aby nakonec zjistil, že člověk má jenom jeden domov. V 70. letech se vrátil a stál se do naprostého ústraní, do ticha a klidu hájovny v Nejdku. Až v roce 1988, kdy bydlel načas v Brně (jeho hájovnu si tehdy režisér Juraj Jakubisko vybral pro natáčení filmu Sedm na koni a je mi dobře), jsme ho s kolegou Luborem Nedbalem několikrát navštívili a nakonec nám v březnu 1989 dovolil zachytit svoje vzpomínky na magnetofonový pásek. Dočkal se také vydání naší publikace Operace POTASH, která zpracovávala dramatické osudy paraskupiny také na základě jeho cenných vzpomínek.

Po návratu z Brna žil ještě nějaký čas v hájovně, ale zhoršující se zdravotní stav ho donutil odejít do Domova důchodců v Lednici a posléze do Břeclavi. 8.5.1. r. ho navštívili představitelé Podivína a udělili mu čestné občanství. Po letech přehlížení a lhostejnosti se pplk. v. v. Josef Vrbka-Machovský dočkal rehabilitace i ve svém rodném městě. Snad to osvětlilo poslední chvíli jeho života. Skonal 10.8. nedlouho před svými 74. narozeninami. JAN BŘEČKA



O SKAUTECH



Podkladem byla definitivní zpráva o pitvě, kterou sepsali němečtí lékaři Hammerle a Weyrich. /Vážným zájemcům pošleme kopii článku./ -- Pamětní deska, kterou dal G/C R.Hockey kostelu v Resslově ulici v r.1991, stále chybí. -- Historik Jiří Hanák se domnívá, že odstranění R.Heydricha v r.1942 byla „legitimní poprava zločince v mimořádných okolnostech“. Dr.E.Beneš o akci věděl a schválil ji, ale po válce se k ní nehlásil. -- 3.října 1941 řekl v Londýně plk.F.Moravec Kubišovi a Gabčíkovi tato slova: „Domů jedete dva, abyste si pomáhali. To bude také potřeba, poněvadž z důvodů, které Vám budou jasné, provedete úkol bez součinnosti našich dona. Říkám-li bez, chci to říci tak, že tato součinnost bude vyloučena až do provedení. Pak se vám dostane od našich lidí dona plné ochrany a součinnosti. Způsob a dobu provedení úkolu si musíte stvořit sami“.



Skautským materiálem bychom mohli zaplnit všech 8 stran, ale zatím jen tyto poznámky: L.Klímek-KAMZÍK se zotavuje po srd.infarktu v Odrách. -- Jiří Jan Fečinka, dobrý skautský organizátor jménem JABO, má adresu: Čechovice 76, 783 72 Velký Týnec. -- Jiří Materna-KIM je stále aktivní v Nové Pace a do informační skřínky tamních skautů už dal Obálku Prvního dne s novou kanadskou jubilejní skautskou známkou. Dostal ji darem od br.Milada Dufka, zvaného POPIL, z Mikulova. Ten si tam pochutnává u nedělního kafička na makových valašských frgálech místní výroby a při tom čte v knize Uptoni Sinclaira „Sacco and Wanceti“. -- V Kokorůch u Přerova se sešlo 43 „Fanderlikovců“. BIBO statečně přijel svým autem a na vozíčku. XI.Sněm byl víc než úspěšný. Report nán poslal F.Cigánek-ALBI. Jiří Krumpholz-JACK si dal na parte malé foto s větou „Zapadl den...“. Už nám chybí. KAY /br.K.Lesánovský/ skončila v Ústředním skautské archivu v Praze. Dvojice KOSIA a WENDY zajela pro věci do VM.

Při setkáních s kanadskými skauty zdůraznila tato uniforma čs.skauta v exilu, že světový skauting je skutečně mezinárodní. Besedy byly nejen během roku 2007, kdy Světové skautské hnutí slavilo 100.výročí svého zrodu, díky Gen.Baden-Powellovi. Mirko Janeček-AKI /ročník 1927/ začal skautovat ve 4.oddílu v Pardubicích, který vedl Br.No/p.učitel Nobilis/ v roce 1938. V roce 1945 byl oddíl obnoven a AKI se stal vedoucím družiny Vlků. Po únoru 1948 a po krátké zkušenosti v komunistickém vězení, si AKI sehnal speciálku Šumavy a zašel za tehdejším starostou Junáka, Velenem Fanderlikem, aby se poučil, kudy se dostat ven. Tak se dověděl o „čestě klatovských skautů“: výchozím bodem bylo místo, kde černý potok protékal pod silnicí č.190, výhledně od Železné Rudy; tam jsem se dostal díky kolegům z prazské fakulty lesního inženýrství. Velen poradil: pak jít do kopce na vrchol Polomu/má i dnes 1295 m/, tam si ověřit jižní směr a zamířit k vyšší hoře na německé straně, nazvané Gross Falkenstein, 1312 m. Uprostřed byla státní hranice. Následovalo několik týdnů v Goethe Schule v Regensburgu a přesun dál. To se dělo koncem června 1948. V srpnu jsem vedl smíšený oddíl skautů a skautek v Ludwigsburku. Koncem listopadu se konečně ozval Velen, že se mu také podařilo odejít a tehdy začala naše spolupráce. Stejně jako Velen, ani já jsem nepěstal být aktivní pro čs.exilový skauting a pro kanadský skauting. Ze služek na uniformě si vzím také „Vyznamenání za zásluhy o III.odboj“; dostal jsem ji od poručíka Jaroslava Křiváka. Ten byl v exilu od roku 1952 a věren své vojenské přísaze pokračoval v činnosti proti mezinárodnímu komunismu tím, že v Montreálu založil „Oddíl dobrovolné služby generála Vlčka“. Poručík Křivák se narodil 13.4.1920 v Ostravě Lhotce a zemřel koncem 70. let v Surfside, FL. Mezi dobrovolníky bylo několik bývalých čs.skautů. Jiná věc: na jedné besedě jsem mluvil o tom, že jsme pracovali a neztratili naději po 42 let. A tu se k faktické poznámce přihlásil jeden kanadský skaut: bratře, můj dědeček byl v Estonsku skautem a v exilu pracoval a neztratil naději po 60 let! Mezitím jsem asi 40ti bratrům a sestrám v ČR věnoval za jejich práci Obálku Prvního dne s jubilejní kanadskou skautskou známkou. A jedne dál! MU

aktualita

V Hustopečích odhalili pamětní desku svým spoluobčanům židovské víry, kteří nepřežili holocaust. K odhalení přijela z Londýna Irena Brügelová. -- 12 ramských dívek se v Hodoníně v "orientálních róbach" ucházelo o titul nejkrásnější ramské dívky ČR. -- V. Kašík, Nosticova 6, 118 00 Praha 011, dokončil rukopis /730 stran/ knihy "Zánik titánů" a vyjednával o vydání s nakl. JOTA v Brně. Pokud se týče distribuce mezi krajany po světě, dobrou radu by mohl dát prof. Blížkovský v Brně. Největším problémem v Kanadě jsou vysoké poštovní sazby, což potvrdí hbitě paní Lenka Storzzerová v BC. -- Poslední premiér totality, Ladislav Adamec, 80, zemřel v Praze. Byl to on, který se 28.11.1989 dohodl se zástupci Občanského fóra. -- Kan. velvyslanec M. Calcotte navštívil "Českou Kanadu", Jindřichův Hradec, Nová Bystřice/. Ve Slavonicích zasadil s L. Mátem z agentury Česká Kanada kanadský javor vedle české lípy. Společně si pak připili lipovým čajem slazeným javorovým sirupem. -- Kanadská obchodní komora v ČR oslavila 10. výročí vzniku 19. 6. v Praze. Hlavním řečníkem byl am. ambasador v ČR. -- Jiří Blažek navštívil zámek v Pardubicích a obdivoval mj. nádhernou sbírku 3.000 pohlednic. Dověděl se, že byla zakoupena od známé sběratelky K. Veselé ze Svitav. Na židovském hřbitově v Heřmanově Městci našel na 1.000 udržovaných náhrobků. Jiří pochází z Ledče n. Sázavou. Rád vzpomíná na dobu 1968-70, kdž skautoval. -- Písníkář Jan Vyčítal změnil text písně "Dobrý den, majore Gagárine" na "Dobrý den, radare, prostě welcome". Odůvodnil to takto: Vadilo mi, jak se neustále píše o protestech. U Američanů by mohl vzniknout mylný dojem, že tady nejsou lidé, kteří si pamatují, kdo je osvobodil a nikdy už ním neokupoval. Je jich docela dost a nejsou řvoucí. Nechodí ulicemi. Jsou to slušní lidé. V rekordním čase vyšla deska. Očekává se fin. úspěch firmy Multisonic. -- Česká antikvární literatura je k dostání na adrese: Bohemianpress, Sudoměřická 48, 130 00 Praha 3. Firma navazuje na INTERPRESS. -- Oddělení časopisů knihovny Národního muzea má adresu: Královská 56, 170 76 Praha 7. -- Od dubna 2004 vycházejí v Praze "Evropské Noviny". Do čísla 8/2007 přispěl s návrhy v oblasti sportu slovenský eurokomisař Ján Figel. Aktivní je i Libor Rouček, poslanec EU. -- Knížku biskupa Petra Esterky "Rozhodni se pro risk" vydalo Karmelitánské nakladatelství v Praze. -- Prelát Pavel Kučera, známý bohulibou činností v Německu, byl 3. 7. v katedrále sv. Víta uveden do funkce metropolitního kanovníka. -- M. Komárek vytknul v "MFD" TG4, že nenel smysl pro humor a že byl nyslitel okrajový, politik provinční a státník neúspěšný. Týž list měl 15.8.07 kladný článek M. Homolové "Tatiček Masaryk-jaký byl táta?" Autorka zjistila, že syn Herbert je jediný, kdo má dnes žijící potomky: Charlotta Kotíková žije v New Yorku. -- Během Slováckých slavností vína vystoupilo 11 velocipedistů na vysokých kolech. Podle A. Kulheimové bylo zastoupeno 51 obcí ze Slovácka, hrálo 90 hudebních souborů. V průvodu kráčeklo 2.000 krojovaných účastníků. Královský průvod na koních vedl český král Přemysl Otakar II., s královnou a rytíři. -- Marně nabádají lékaři Otce arcibiskupa K. Otčenáška z Prahy, aby "zpomalil tempo". Stále jezdí

ZEMŘEL PAVEL PRIMUS

(29. 5. 1948-13. 7. 2007)

Naposledy jsme se rozloučili s vydavatelem Pavlem Primusem, který zemřel ve věku 59 let. Člověk, který přinášel exilovou literaturu do českých zemí a pro krajany zase udržel při životě časopis s dlouhou tradicí, už před lety poprvé potkala naše redakční kolegyně Milena Štrafeldová.

"Poznala jsem ho v době, kdy vedl v polovině 80. let Jonáš-klub, což byla taková velmi zajímavá organizace spojená se Semaforem, která neustále klíčovala před těmi komunistickými cenzory. A Jonáš-klub vydával po celá léta jako svoje klubové zpravodaje nejrůznější, tehdy "ineditní" autory. Takže vzpomínám si, že tam vycházely sešity textů Jiřího Suchého, Jana Buriana, Jiřího Dědečka, nejrůznějších folkových zpěváků, ale taky Zdenka Mahlera nebo Oty Pavla. A zajímavé je, že to svědčí trošku o kolonitě té doby, že v době, kdy Jonáš-klub měl vlastně neobhátnou vydavatelskou činnost, tak se "skrýval" pod tehdejší Svazem pro spolupráci s armádou."

Vrátme se ale k těm sešitům, které ledacos napovídají o zapalu pro literaturu. "Ja si myslím, že právě ta láska k literatuře asi byla velmi typickou vlastností Pavla Primuse a projevila se mimo jiné tím, že on byl vlastně jedním z prvních soukromých vydavatelů, protože jeho nakladatelství Primus vzniklo už v roce 1990. A tehdy tam právě začaly v oficiální verzi vycházet i mnohé knihy, které se předtím objevily v edičním plánu Jonáš-klubu. On se ale po celá ta léta velmi soustředěně a cílevědomě věnoval exilové literatuře. A objevoval pro ni leckdy jména do té doby naprosto neznámá. Ze známých autorů publikoval například Josefa Škvorceho, Jana Beneše, Alana Levyho, Otu Rambouska... A z těch méně známých si vzpomínám například na jednu velmi zajímavou knihu, která popisuje holocaust, její autorkou je Zdenka Fantlová. Klid je síla, řekl latiněk - a to je, myslím, jedna z nejspěšnějších a nejpůsobivějších knih, která tady vůbec k celé tematice židovského holocaustu vznikla. Tyto knihy nebyly ale jedinou oblastí, kde se Pavel Primus exilu dotýkal. Vyšly celkem i tři sborníky, byl to například katalog exilové literatury, který sestavil Jiří Gruntorád z Libri prohibiti."

A nesmíme také zapomenout také na exilové periodikum Polygon, kterého se Pavel Primus ujal v roce 2002, když jeho švýcarský vydavatel zemřel a hrozilo, že časopis s opravdu dlouhou historií zanikne. Pod hlavičkou Nový Polygon vychází dodnes.

O tom, jaký význam měl Pavel Primus jako vydavatel pro zahraniční Čechy, svědčí i to, že právě odtud přišla celá řada kondolencí, oblasů svědčících o tom, jak těžce se jeho smrt zahraničních Čechů dotkla."

V nádražní restauraci:

"Pane vrchní, proč je ten řízek tak malý?" "Aby vám neujel vlak," odpovídá vrchní.

Karla Kůrková, Tovačov

Pepa potká kulhajícího kamaráda. "Proč kulháš?" "Ale přijela k nám tchyně." "A proto kulháš?" No, já kopnul do té lokomotivy, která ji přivezla."

Zdenka Brožková, Pláná nad Lužnicí

Ve Staré Huti u Dobrušky zemřela 3.9. 2007 čs.vlastenka Libuše Hampeisová, 80. Její syn Karel žije v Praze, syn Ladislav s rodinou v BC. Libuše spolupracovala s Muzeem Karla Čapka "Na Strži".

POZDRAVY JSOU SYMBOLY DOBY

Slušný pozdrav je nejen výrazem slušné výchovy, ale i odrazem doby. Mění se ovšem stejně jako názvy ulic. Podle dobových zvyklostí, podle právě vládnoucího režimu, podle mentality obyvatel té které země. Vezměte si takovou Videň. Tam když vás jako neznámého zákazníka neosloví vrchní a číšníci i dnes jako kdysi titulem pane rado či pane doktore, pak vás chtějí urazit. A když jim sprostě vysvětlíte, že nejste ani doktor ani rada berou to na vědomí slovy "ano, pane doktore" nebo "k službám, pane rado".

I vstoupivší ženy pozdraví staromilným "rukulibám, milostivá paní radová", či "paní architektová". I když takto oslovené dány většinou nerozeznají goitku od postmoderního stavebního slohu. Jednouše zdědily titul po manželovi. Za číste páno jím kavarenské zaměstnání ty ručičky skutečně libali, což už dnes v rámci modernizace většinou nečiní.

Jiná doba - jiné mravy. Následovalo zveřejnění pozdravů slovy Má úcta jasnosti, kteréžto slovo bylo později zdemokratizováno titulem vaňosti, až se posléze vyneslo úplně a dnes se říká, chce-li být zdravil velice uctív, jednoduše moucta. Přičemž už to slova ztratila vlnitý obsah, neboť o skutečném uctívání není většinou ani vudu ani slechu.

V novotě době různých totalitních režimů se vymazala i rovnostářství sokolského Nazdar a nahradilo se různými zkromeleninami, například pozdravem Heil Hitler. Byl jsem vždy zvědav, zda německý vůdce odpovídá takto ho zdravím podvůdčím slovy Heil Goring, Heil Gobelns a podobně, nebo zda jen podporuje jejich vyslovené plnění potvrzením slovy Heil mich.

Na Slovensku se v té době zdravili lidé slovy Na stráž, aniž by se vzájemně poradili, co mají strážit. To pozdravy té doby v Čechách čast práci sice nepotřebovalo bližšího vysvětlení, jenže je užívali i ti největší nemakačkové, takže pozbyly svého významu.

Náš podnikový kádrovák měl na dvéřích své kanceláře nápis "Jsme všichni odboráci a proto se zdravíme Čest práci." Jako bezpartijní, i když odborář, jsem se neodvážil vsoupt do tohoto slovního hýmestru a když mne soudruh jednou po použití pozdravu Dobré jitro pokádal za mou neuvědomělost, začal jsem ho zdravít hornickým Zdrá bůh. Byli to konečně představitelé nejuznávanější kategorie dělnické třídy a kdo byl víc, jak se tehdy plalo nábořové heslo tohoto nejuvědomělejšího povolání.

Ani soudruh kádřavý se neopovážil proti němu něco namítnout, ale já začal přemítat, jak se dostalo do tohoto dělnického pozdravu jméno boží. Ani jemu, bezvěrci, ten pánbůček v tom pozdravu neovadil a ho alespoň nebrat na vědomí. Konečně v češtině figurával stvořitel světa v mnoha pozdrovech a v mnoha formách, dokonce i jen jako zdrobnělina v "pánbůček" jako plátní božské pomoci při kýchnutí spoluobčana.

I my jako kluci jsme si ho přisvojili v našem kdysi nejpoužívanějším pozdravu "Tě bůh". Později jsme si ho vyměnili za neznabozské "Tě pic", ještě později za "Tě péro" a pak jsme si podle rozmaru a nálady nahradili pic o péro různými součástmi lidského těla - rukou, nohou, sedacím zařízením a tak podobně.

Jako námořnická velmoc, opírající se o slavný vltavský parník Primátor Dietrich, ujal se po vlastech českých pozdrav námořnický pozdrav Ahoj, který se udržel mezi kluky, ale i mezi odrůstajícími dědky a babkami do dnešních dnů. Konečně máme i ministerstvo financí a nikdo to nepovažuje za zlost. I když z nás málokdo nějaké finance vlastní.

Cizina se při zaslechnutí tohoto pozdravu často ptají, jak jsme se k tomu námořnickému pozdravu dostali. Neumím jsem nikdy odpovědět, ačkoliv jej používám do svého dnešního kmetického věku. Ovšem člověk musí vědět, vůči komu si to může dovolit. Svěho profesora na gymnpi bych si tak byl nedával oslovit, i když je to pozdrav neutrální, neudělívá, populární. Ale k samoobsluze jen mezi dobrými přáteli. Tam, kde bychom jako kluci nevdhali dodat slova vole vole.

A tak se pomalu dostáváme ke konci výpovědi dějepis historického vývoje pozdravů. V dnešním racinálním světě používá míddě mezidružního, krátkého a libě znějícího italského slova Ciao (či čao), při jehož vyslovení vidíme před sebou opalene, šuhlé italky a syté modré more azura, oplachující sítě dozemní bléhy našeho kontinentu. A pro koho obsahuje pozdrav ciao stále ještě příliš mnoho písmenek, ten si může posloužit ještě kratším populárním pozdravem americké míddě Hi (či háj).

Jak se zdravili lidopové a jejich následníci nevím. Vlastně a starých Římanech jsme se učili, že zdravili své časté slovy Ave, marituri te salutant! Ale já jsem chtěl vyhlávit vývoj pozdravů jen od starorakouského, monarchistického Rukulibám paní vrchní radová či K vašim službám pane tajný poštovní rado až k dnešnímu paněkuď kraťsimu a demokratičtějšímu Hi!

Panebože, jak se ten náš svět rychle vyvíjí a mění!

"KLUB", Videň/

Jindřich Lion



Ve své snaze propagovat po celém světě 750. výročí Uherského Hradiště, získala prof. Alena Kulheimová ke spolupráci také skupinu místních oldskautů, v čele s F. Petláncem/na obrázku/. A tak se přes ně dověděli o KLONDIKE FLSTIVALU v Uherském Hradišti i na Yukonu. Ozvala se dokonce sama paní ministryně turismu a Přemysla Tůma, reportéra Hlasu Ameriky. Sdíleli zájem o "Eskymo" Welzla. -- Jakub Sabol přežil plachtění po Baltu. Žije v Kaplicích. -- Věra Palkovská je stále populární v Trinci. -- Jaroslav Pospíšil píše v Jankovicích biografii Marie Baťové. S myšlenkou na tuto práci přišel Tomáš Baťa, ml. -- Francie znovu požádala o vydání býv. čs. km. agentů M. Michela a S. Tomeše, kteří provedli v r. 1957 atentát ve Štrasburku; zahynula žena polic. prefekta, M. Tréneauová.

ČECHOSLOVÁCI ZAHRAŇICÍ

Odezva na člán-
nek o dr.F.Tou-
farovi: z Prahy se ozval jeho syn Pavel. Sdělil, že
prvně se dověděl přesné datum otcovy smrti a že je-
ho matka dosud žije. Pavel se až do roku 1989 musel
potýkat s různými problémy. --V Anglii a Irsku pra-
cuje legálně na 600.000 lidí z vých.Evropy. Z toho
Slováků je 45 tisíc, Čechů asi polovina. --V Německu
zajímal Jan Ryba sestavit přehled nejnebezpečnějších
čs.kon.agentů v 50.letech: poslanec A.Frenzel-ANNA,
F.Klečka, Ji.Pap, Elizabeth Dörnhöferová, Margarette
Pfeiffer a G.Schünemann. Jiný agent, Josef Borovič-
ka, dostal za úkol "vyřadit" čs.exilového kněze J.
Kubovce z Dürrenwaldstetten. Byl však odhalen a
v červenci 1962, dostal u zemského soudu v Karlsruhe
3 a půl roku vězení a pak vyhoštěn do ČSR. --Ve
Vatikánu si povšimli českí poutníci, že při extra
zvláštních příležitostech řekne papež Benedikt
XVI. krátké věty ve dvacícti jazycích. Češtinu
a polštinu vyměňává. --Redaktorkou hodnotného
"kvartu" v Sydney/Austrálii/ je Barbara Semenová.
"Víc, co píše," komentovala Oli Andělová, roz.Šnejkalo-
vá z Nákle u Olomouce. Žije v Bittern, Victoria a
je světoznámá svou knížkou "Kam až došlo děvče
z Hané". --Sokolská legenda ve Švýcarsku má novou a-
dresu: Rudolf Fiala, Bullingerstr.76, 8004 Zürich.
--Naši turisté zjistili, že barevná pohlednice býv.
vily TGM na Visu, kreslená K.Stroffem, je mezi sbě-
rateli vysoce ceněna. --Českou kat.duchovní službu
v Mnichově řídí P.Bohuslav Švehla, Klenzestr.66,
tel./089/ 2016 793. O Slováky pečují P.Rudolf Ma-
slák, Landsbergerstr.39, tel./089/5003-510. --Ve Švý-
carsku se rozhoduje, kdo bude dál řídit populární
"Zpravodaj". Dosavadní redaktor Oldřich Čupr uve-
řejnil v č.9/2007 hlasovací lístek a slibuje, že
se podrobí výsledku hlasování čtenářů. V pozadí
je "názorová diskrepance" mezi redakcí časopisu
a Svazem spolků. --Krajan z Chorvátska nám poslal
fotografii svědků o tom, že mezi 50ti jezdci na
lipicánech z hřebčína Lipík v r.1991, kteří v ob-
čanské válce vytlačili nepřátele z oblasti Bjelo-
varu, byli i naši krajané. --Český hon.konsul v Min-
neapolis, Jožka Mestenhauer /nar.23.7.1925 ve
Vrchlabí/ je po celý říjen t.r. na přednáškové tú-
ře v Austrálii. Během dlouhé cesty letadlem bude
číst knihu prof.Viktora Fice o československých
legiích v Rusku za I.světové války. /Ptal se nás,

PŘÍBĚH VÁCLAVA HOLLARA

Václav Hollar (1607- 1677) byl český kreslíř a rytec. Jeho nadání se rozvíjelo až v cizině,
působil i v Londýně. Ale na Čechy nezanavřel. Vždyť se také podepisoval Wenceslaus Hollar
Bohemus! K oslavě čtyřtřetího výročí jeho narození zde máme krátký text o jeho životě.

Václav Hollar se narodil roku 1607. Jeho otec, úředník pražské zemské správy, z něj nechtěl mít žádného
umělce, ale juristu, tedy právníka. Ovšem on se jím stal.

Zárodečné poučení mu poskytl sbírký Rudolf II., přístup k technice rytiny a leptu mu zprostředkoval E.
Sadelr. Jeho raná díla byla tedy tvořena technikou lept, grafickou technikou řazenou mezi tisk z hloubky. Roku
1627 bohužel Prahu opustil kvůli umělecko-náboženským problémům. A v cizině se jeho vlohy projevovaly.

Cestoval do Stuttgartu, kde pracoval pod křídly Matthiewa Meriana. Posléze přesídlil do Štrasburku a v
roce 1633 do Kolína. Tam se setkal s diplomatem hrabětem z Arundelu. Byl to zlom jeho života. S ním roku
1636 cestoval do Vídně a Prahy. Ve svém rodném městě se zúčastnil třináctidenní studie soudobého módního
oděvu a motivů města. Poté se s ním dostal do Londýna, kde se usadil.

Roku 1642 se s hrabětem rozloučil a pracoval dále pro vévodu z Yorku. Roku 1644 se usídlil na 8 let
Antverpách, kde vytvořil jedna z jeho největších děl. Tam vytvořil lept Prahy (na základě kreseb, které vznikly
v roce 1636)! Ovšem do Londýna se přece jen zase vrátil roku 1652, tam pracoval pro starožitníka a znalce W.
Dugdalea.

Mezi nejznámějšími jsou jeho „Čtyři pohledy na Prahu“, ve kterých se projevuje vynálezavý úhel záběru
a střízlivá věcnost staveb. Dále miniatura „Staré město pražské“. Jeho dílo „Praha hlavní město Čech“ vystihuje
charakter krajiny, někde zdůrazněný a někde potlačený. Zajímavé je, že některá díla kreslil vícekrát a z různých
stanovišť. Přesto jsou jeho vyobrazení Prahy zachycující její proměny, tedy veduty, spolu se Sadelrovým
prospektem nejvýznamnější. Namaloval podobiznu Jana Ámose Komenského. Ale jeho naprosto
nejvýznamnější dílem je vyobrazení Londýna, které je významné díky jeho rozlehlosti a také proto, že i po
Velkém požáru si lidé mohli prohlédnout dřívější Londýn. Mnoha lidem před ním se to nepodařilo.

„Věstník-Spravodaj“, Londýn, Anglie.

zda vyjde slíbený svazek 2., --V Rakousku
sídlicí Sofie Hartigová, roz.Waldsteinová,
86, vyslovila přání, že by se ráda z Bezdě-
zu/604 m nad mořem/ pokochala vyhlídkou
na býv.waldsteinské panství. Kastelán hra-
du si zajistil pomoc hasičů z Ml.Bolesla-
vi. --Soudní spor mezi K.Komárkem a D.Be-
ranem /rezidentem Rakouska/ pokračuje.Jde
hlavně o luxusní vilu v Podhůře u Chrudi-
m, která patřila firmě Ambrosia. Oba jsou
miliardáři. --"Jednota"v Daruvaru v Chor-
vátsku vydala informativní "Přehled 2007",
určený hlavně pro místní české školy. --
"Strípky"na N.Želandské měly vynikající člán-
nek o Orliku.Fotografie jsou skvělé. --S.F.
Berton zdůraznil:jeho sbírka vtipů měla
výrazný antikomunistický punc. --"Severské

Kupuji či vyměňuji pohlednice
známky, bankovky, dopisnice,
nuncce ad s celým světem
J.Kříž. 50724 Dětenice 25. ČR

Listy" měly článek
"Olof Palme a Česko".
--Předseda ČSÚZ Ja-
romír Šláník se
stal čestným občanem
Daruvaru, Chorvátsko.

STOP PRESS:Z Prahy došla
zpráva, že tam doklusali
do manželského svazku:
naše spolupracovnice Blan-
ka Forstová a Michael Bar-
tsch, Weissdomweg 2,58095
Hagen, Germany. Stalo se to
8.zářím a on je její č.3.
Daruvaru, Chorvátsko. Přejeme jim to nejlepší!



NAŠI V USA

Dr.Milan Hodža/1878-1944/

"bol hrdý Slovák, zároveň če-

skoslovenský vlastenec a srdcem přesvědčený European"
řekl nad jeho hrobem v Martine v r.2002 tehdejší pre-
miér SR M.Úzurinda. Před tím byl Hodža pochován na
Bohemian National Cemetery v Chicagu. --Fejeton o set-
kání TGM s "Eškymo Welzlem" sestavil a četl na Voice
of America v r.1978 am.novinář dr.Přemysl Tůma.Zemřel
v Palm Springs,CA.22.10.2001. Jeho vdova Jiřina žije
v Niland,CA. --Vydavatel t.l.Mirko Janeček se stal čle-
nem Společnosti pro vědy a umění /SVU/ 6.3.1959.Pode-
psání na legitimaci jsou prof.René Wellek a R.Sturm. --
Básniřka Jiřina Fuchsová z LA.napsala milou vzpomínku
na Jana Beneše pod názvem "Milý Jene-Ostrostřelče!". --
Program Českého Centra v New Yorku na 3 měsíce dopředu
vázní zájemci dostanou po zavolání tel.číslo /212/288-
0630. --Kdo chce pomoci udržet Bohemian National Ceme-
tery jako am.kulturní památku,může až do 10.10.07 jednou
za den"volat"www.pertnersinpreservation.com. --Knižku
"Al Packer z pohledu propektora" napsal J.Vecka-Pupal.
Stojí 10 \$.Kontakt:pupalsongv@yahoo.com. --Za mírný obo-
lus poslane vážným zájemcem studii E.Táborského "Bene-
šovy moskevské cesty", 8 stran. --Komu říká něco jméno
A.Grunfeld-Grant, ať nám napíše.Přišel údajně do Fila-
delfie v r.1940. --Blízko Welzlova hrobu v Dawsonu je
žulový kámen Zl.Šnajberkové/nar.16.12.1911/.Po pobytu
v Jizní Americe a v Quebecu,se v r.1976 odstěhovala
s lovcem kožešin F.Perretem na Yukon.Oba tam zmrzli o
rok později. --Slabý am.dolar vyhání načerno pracující
Čechy z USA.Bystře se vrací přes Mexiko,kde se lze
vyhnout pasové kontrole. Nejvíce vydělali v restauracích
na Floridě. --I letos byla v Crest Hill,IL. tryzna u li-
dického památníku. V.Jiráček se však v "Illasech národa"
mýlí,že parašutisté určení na Heydricha seskočili blíz-
ko Kladna a že občané Lidic jim pomáhali. --550 trampů
z celého světa se letos sešlo na potlachy u Fort Adam-
son,TX. Naše vedl J.Vecka-Pupal z Conifer,CO.a vydal

Měsíčník moravského humoru
"TRNKY-BRNKY"
Box 55. 763 12 Vizovice, ČR

Roční předplatné US\$26:40
Lze poslat i z "KL"

CDéčko "Hobo song-vlakovky". Jeho
knihna "Tulák Welzl z Pohledu tram-
pa"se čte jedním dechem. --Egon
Hostovský zemřel v New Yorku 21.
5.1973.Bylo mu 65 let. --Že v Te-
xasu tolik lidí mluví česky je
záslužna prof.Jana Skřivánka ze



Nedávno navštívili Mississaugu a Montréal novomanželé Jan a Bar-
bara Krentovi. Jejich vitalita se odráží i v tom, že střídají 3
rezidence: v McMahon's Point, NSW /v Austrálii/, v Ann Arbor,MI
/USA/ a v Praze. Pan profesor přednáší tam na Ekonomickém ústa-
vu Akademie věd České republiky /CERGE-EI/. Mají obdiv přátel
po celém světě a jak je vidět, sluší jim to..

Želechovic na Moravě. --Novému předsedovi SVU jsme poslali gratu-
laci a požádali o foto. Nevyhověl. --Kampak se nám ztratil Miloš
Hudlický? Poslední adresa byla v Blacksburg,VA. --Máme kopie zají-
mavých dopisů psaných TGM a Vojtou Benešem. --Eda Hauptmann,uze-
nář v Praze a později v Seattle,WA, nar.20.3.1909 v Božkově u Plz-
ně-zemřel 21.3.1987,převědl na západ 2.3.1948 Otu Horu s rodinou.
Původně měl s nimi jít i Jan Masaryk. --Zásluhou J.Mestenhauera
dávali v březnu v St.Paul,MN, hru V.Havla"Motorphosis" a hru"Fire
in the basement" od P.Kohouta. --Ota Ulč napsal a vydal knihu"Klo-
kánie". Žije v Binghamtonu,NY. --Krátké se ozvala Irena Lettrich-
ová,sestra Jozefa Lettricha, která žije v N.Cantonu,Ohio. --Ve Wa-
shingtonu nezapomínají na obětavou sokolku Dagmar Fialovou. Zem-
řela 20.7.2006. --Prof.Libor Brom zemřel 30.8.2006 v Barringtonu,
IL. --Vyšel článek J.Gazdíka "Generál Šejna:hrdina,nebo lhář?"